

№ 4 (695)
Квітень 2010 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

УНІВЕРСИТЕТУ – 50!

Гімн ВНТУ

В краю Івана Богуна
Є храм наук політехнічних,
Він наші долі поєднав
Жагою знань та істин вічних.

Лежать шляхи, летять літа,
Нові літа – нові формати,
Та пам'ять завжди поверта:
Шосе Хмельницьке, alma mater!

Бувають моди на диплом,
Бувають навіть модні мрії...
Постійний маємо апломб:
Світ є продукт інженерії!

Лежать шляхи, летять літа,
Нові освоюєм формати,
Та пам'ять завжди поверта:
Шосе Хмельницьке, alma mater!

Михайло Стрельбицький

Колонка головного редактора

ЛІДЕР ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Наш Вінницький національний технічний університет здобув найвищу нагороду – ГРАН-ПРІ рейтингового конкурсу міжнародної виставки-презентації «Сучасні навчальні заклади – 2010» і удостоєний звання Лідер вищої освіти України.

А також наш університет нагороджено Дипломом за вагомий внесок у модернізацію національної системи освіти.

Участь у виставці взяли понад 400 провідних навчальних закладів України, Росії, країн Прибалтики, Польщі, Аргентинської Республіки, а ще Американські Ради з міжнародної освіти ACTR/ACCELS, Консультаційний центр освіти в США, Гете-Інститут в Україні. Загальна кількість відвідувачів сягнула близько 10 000 осіб.

Зорганізовані «Сучасні навчальні заклади – 2010» міністерством освіти і науки України, Національною академією педагогічних наук України та компанією «Виставковий світ». Відбувалася виставка 17-19 березня у столичному палаці дітей та юнацтва.

Президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень зазначив, що презентовані на виставці вітчизняні і зарубіжні моделі розвитку освітніх закладів, освітні технології, навчальні засоби дають повне уявлення про інноваційну освіту.

У рамках виставки відбувались семінари, «круглі столи», презентації, конференції, на яких обговорювалися проблеми розвитку освіти, презентувалися інноваційні ідеї і досвід, новітні педагогічні технології, навчальні програми, методичні матеріали та матеріали для навчального процесу.

Відвідавши «Сучасні навчальні заклади-2010», була можливість ознайомитися з досягненнями зарубіжної та національної освіти, взяти участь в обговоренні нагальних проблем сучасного розвитку освіти. Виставка виявилася особливо цікавою для випускників шкіл, адже вони мали нагоду наочно впевнитися щодо рівня навчальних закладів і визначитися зі своїм майбутнім студентством.

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи,
головний редактор часопису «Імпульс»

ВНТУ – ПІВСТОЛІТТЯ!

Урочистості відкрив Гаудеамус і віртуальна екскурсія університетом. Електронний фільм в подарунок alma-mater створив другокурсник Інституту ІТКІ В'ячеслав Мальований, який нещодавно на IV Міжнародному молодіжному фестивалі інформаційних технологій (Архангельськ, Росія) здобув одразу і перше, і друге місце в номінації «Тривимірні графіка».

А настрої свята – піднесені і зворушливо щирі.

Півстолітній ювілей – привід як для людини, так і для університету озирнутися на прожите і підсумувати його. У рейтингу кращих ВНЗ «ТОП-200 Україна» за проектом ЮНЕСКО наш ВНТУ 19-й! А за критерієм «Оцінка якості науково-педагогічного персоналу» нині маємо сьомий результат. На міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади – 2010» ВНТУ удостоєний ГРАН-ПРІ рейтингового конкурсу і звання Лідер вищої освіти України.

Вітання надіслали міністр освіти і науки України Дмитро Табачник, президент НАПНУ Василь Кремень, який є головою Наглядової ради нашого університету. А член Наглядової ради ВНТУ, екс-губернатор Вінниччини Олександр Домбровський, подарувавши три щорічні гранти для найуспішніших студентів, розміром у річний стипендіальний фонд, зізнався:

– Я завжди з трепетом переступаю поріг моєї alma-mater. У пору свого студентства я зустрів тут своє кохання, одружився, став батьком, тут навчався в аспірантурі. Тут я отримав величезний життєвий потенціал. Це були найпрекрасніші роки життя! У студентському будзгоні ми будували головний університетський корпус, корпус кафедри комп'ютеризованих систем управління, п'ятий гуртожиток. Оскільки не завжди ходили на фізкультуру, а залік треба (не допускати ж до сесії!), пропуски відробляли – саджали дерева навколо стадіону. І я, і мої однокурсники багато посадили дерев!

Представники обласної і міської влади, серед яких чимало випускників нашого ВНЗ, теж щиро віншували свою alma-mater, вручали подарунки, почесні грамоти і доповідали, що їхні діти теж вчать у ВНТУ. А енергетична еліта Подільського регіону, що на дві третини родом з Вінницького політеху, презентувала дві вантажівки електротехнічного обладнання – на чверть мільйона гривень. Компанія «Арісент-Україна» у вдячність за якісну підготовку кадрів подарувала комп'ютерний клас.

Вітали золотого ювіляра представники університетів – вітчизняних і зарубіжних, з якими ВНТУ має налагоджену співпрацю.

І кожен, хто вітав і кого вшановували, отримував ювілейні медаль і книгу про ВНТУ.

А докторам наук, професорам Віталію Огородникову і Віталію Клочку ректор ВНТУ, член Президії НАПН України Борис Мокін вручив найвищу освітянську нагороду – медаль К. Ушинського. Державні нагороди найвидатнішим науковцям з нагоди ювілею забарилися, надійдуть згодом – до Дня науки.

ДО 50-РІЧЧЯ ВНТУ

Виступ ректора, академіка Бориса Мокіна на урочистостях 20 квітня

Шановні студенти і аспіранти, шановні викладачі і науковці, шановні працівники відділів і служб життєзабезпечення університету, шановні гості!

50 років тому, у кінці березня на прохання Вінницького обласного комітету правлячої тоді КПУ Мінвузом УРСР було прийняте рішення про створення у Вінниці загальнотехнічного факультету Київського технологічного інституту харчової промисловості і переведення до його штату із Вінницького педагогічного інституту групи викладачів на чолі з доцентами Журавльовим і Кігелем для забезпечення навчального процесу. Ця група викладачів приступила до роботи 20 квітня 1960 року, отримавши у своє розпорядження невеликий двоповерховий корпус, який нині належить Вінницькому політехнічному коледжу. Виконувачем обов'язків декана новоствореного факультету було призначено доцента Журавльова, його заступником – доцента Кігеля. Однак у доцента Журавльова талант організатора і комунікатора виявився не таким помітним, як талант викладача, тож через кілька місяців керівництво Київського інституту інженерів харчової промисловості поставило вимогу – або керівники Вінниччини призначають нового виконувача обов'язків декана, або вони виходять до міністерства з пропозицією закрити Вінницький загальнотехнічний факультет, який, допустивши під час прийомної кампанії масу організаційних промахів, щойно набрав перших студентів, суттєво недовиконавши план прийому.

Керівники Вінниччини під впливом аргументів ректорату Київського технологічного інституту харчової промисловості пішли назустріч побажанню і дали рекомендацію на керівництво факультетом доценту Кігелю, який і став першим офіційно обраним вченою радою Київського технологічного інституту харчової промисловості деканом Вінницького загальнотехнічного факультету. Але для перестраховки, щоб з Кігелем не повторилась історія Журавльова, керівники Вінниччини звернулись до Мінвузу УРСР з проханням передати Вінницький загальнотехнічний факультет із Київського технологічного інституту харчової промисловості до Київського політехнічного інституту, що через рік після створення факультету і було зроблено.

Роман Юрійович Кігель виявився надзвичайно талановитим організатором. Протягом року він домігся передачі під загальнотехнічний факультет корпусу, в якому

нині розміщується Вінницький торгово-економічний інститут, а ще через рік відкрив перших дві спеціальності зі стаціонарною формою навчання та домігся перетворення Вінницького загальнотехнічного факультету у Вінницький філіал Київського політехнічного інституту та передачі під гуртожиток триповерхового будинку на тодішній вулиці Леніна, який після введення в експлуатацію першого гуртожитку на Вишеньці було передано прокуратурі міста.

Студенти, проректори і ректор ВНМУ, академік АМНУ, голова ради ректорів Подільського регіону Василь Мороз вітають ювіляра

Аби не просити ні у кого дозволу, власті Вінниччини розпочали будівництво двох чотириповерхових навчальних корпусів та п'ятиповерхового гуртожитку під вивіскою школи робітничої молоді, але з прицілом передачі після завершення будівництва цих корпусів і гуртожитку Вінницькому філіалу Київського політехнічного інституту. У 1967 році було завершено будівництво першого із них, який і сьогодні є у нас корпусом номер один, а у 1968 році було завершено будівництво і другого корпусу, який і нині у нас є корпусом номер два, та першого гуртожитку, який і нині є гуртожитком номер один.

Керуючи філіалом, Роман Юрійович Кігель одночасно з відкриттям усе нових і нових спеціальностей зі стаціонарною формою навчання, працював, фактично, і куратором будівництва перших двох корпусів та першого гуртожитку. Оскільки у Вінниці не було науково-педагогічних кадрів технічного спрямування, Роман Юрійович активно запрошував на роботу до очолюваного філіалу викладачів з інших міст Радянського Союзу, домагаючись у властей забезпечення їх квартирами. Одним із таких запрошених у 1970 році був і я, тоді ще аспірант Криворізького гірничорудного інституту, який ще до завершення другого курсу аспірантури представив у спецраду

Три ректори нашого ВНЗ: професор Роман Кігель (перший ліворуч), далі доктор технічних наук, професор Іван Кузьмін і доктор технічних наук, академік Борис Мокін

Київського політехнічного інституту кандидатську дисертацію. І керівники Криворізького гірничорудного інституту були дуже здивовані, коли з міністерства прийшла рознарядка по закінченню аспірантури у 1971 році розподілити мене на роботу у Вінницький філіал Київського політехнічного інституту.

До речі, першим ознайомився у 1970 році з моєю дисертацією у Вінниці і визначив кафедру, на якій працюватиму після закінчення у 1971 році аспірантури, декан факультету радіоелектроніки Володимир Андрійович Красиленко, нині присутній в залі і більше відомий нині як талановитий поет-сатирик.

Станом на 1973 рік Вінницький філіал Київського політехнічного інституту завдяки зусиллям Романа Юрійовича Кігеля являв собою уже досить потужний вищий навчальний заклад з розвиненою інфраструктурою і десятком спеціальностей денної та вечірньої і заочної форм навчання. Тож, керівники Вінниччини позитивно відреагували на пропозицію Романа Юрійовича Кігеля про створення на базі Вінницького філіалу Київського політехнічного інституту самостійного вищого навчального закладу політехнічного профілю і направили до Мінвузу УРСР відповідне звернення. Але тодішній міністр Георгій Єфіменко був проти створення у Вінниці самостійного політехнічного інституту і не підтримав це звернення. І тоді керівники Вінниччини направили своє звернення безпосередньо до Москви у Мінвуз СРСР. У Москві на це звернення відреагували позитивно, і Мінвуз СРСР видав наказ про створення з 1-го січня 1974 року Вінницького політехнічного інституту на базі ВФ КПІ.

Але отримання рішення про створення у Вінниці самостійного вищого навчального закладу в обхід Мінвузу УРСР коштувало Роману Юрійовичу Кігелю посади керівника цього виплеканого ним вищого навчального закладу. Під приводом того, що він кандидат економічних наук, а вуз політехнічний, Роман Юрійович був призначений з 1-го січня 1974 року лише виконувачем

обов'язків ректора, а міністерство розпочало активний пошук іншої кандидатури на цю посаду.

І через півтора року у середині 1976-го на посаду ректора Вінницького політехнічного інституту був призначений Іван Васильович Кузьмін, доктор технічних наук, професор, який до цього обіймав посаду проректора з наукової роботи Харківського інституту радіоелектроніки.

Тож, Роман Юрійович Кігель керував нашим вищим навчальним закладом від заснування Вінницького загальнотехнічного факультету, перетворення його у філіал, а потім у Вінницький політехнічний інститут загалом 15 з половиною років, причому керував талановито, домігшись надзвичайно високих темпів розвитку матеріальної бази і створення науково-педагогічного колективу. Єдине, чого йому не вдалося – це залучити із інших вищих навчальних закладів помітну кількість докторів наук, професорів, оскільки носії цих вищих наукових ступенів і вчених звань завжди були і є в дефіциті, і мало кому з них у ті роки подобалась перспектива їхати у невідоме їм місто Вінницю для роботи в майже нікому ще невідомий вищий навчальний заклад.

Першим із докторів наук, професорів у 60-і роки відгукнувся на запрошення Романа Юрійовича Кігеля професор Борщевський, який, правда, невдовзі звільнився, а другим прийшов до Вінницького філіалу Київського політехнічного інституту у 1969 році професор Карпов, нині присутній в залі, ще через два роки до нашого вищого навчального закладу прибули професор Маліков, нині покійний, та професор Друкований, нині присутній в залі, потім прийшли професор Білий, нині покійний, та професор Стахов, який нині живе у Канаді.

Мож, у липні 1976 року, вступивши на посаду ректора Вінницького політехнічного інституту, Іван Васильович Кузьмін першою невідкладною задачею поставив залучення до інституту якомога більшої кількості докторів наук, професорів, а також підготовку цієї

елітної категорії викладачів з числа здібних кандидатів наук, доцентів, що уже працювали в інституті. Але одночасно Іван Васильович продовжував будувати і створювати нову навчальну базу і відкривати нові спеціальності. І за майже 13 років свого ректорства він зробив дуже багато. Це він відкрив у Вінницькому політехнічному інституті аспірантуру і першу спеціалізовану вчену раду по захисту кандидатських дисертацій по двох наукових спеціальностях, це він на базі виробничих майстерень створив потужне СКТБ «Модуль», 600 науковців і інженерів якого виконували наукові дослідження на замовлення військово-промислового комплексу Радянського Союзу, це під його керівництвом був розбудований спортивно-оздоровчий табір на березі Ладжинського водосховища, а також побудовані ряд нових навчальних корпусів і студентських гуртожитків. За часів керівництва Вінницьким політехнічним інститутом Івана Васильовича Кузьміна працювати у нашому вузі стало престижно, а тому кандидати наук, доценти уже потягнулись до нас не лише на запрошення, але і за власною ініціативою, оскільки бачили, що керівництвом вузу створюється сприятливий клімат усім, хто бажає написати і захистити докторські дисертації. Новоспечені доктори наук одразу ж ставали завідувачами кафедр, деканами, проректорами. Серед тих, кому були створені сприятливі умови для написання докторської дисертації був і я. Помітивши в мені задатки майбутнього доктора наук, Іван Васильович Кузьмін ще у 1979 році призначив мене, тоді ще кандидата наук, доцента, завідувачем кафедри електричних систем, а після затвердження мене у 1985 році у докторському ступені Вищою Атестаційною Комісією СРСР призначив проректором з навчально-виховної роботи.

Пророчими виявились і його слова, сказані у перший рік моєї роботи проректором голові комісії міністерства, яка перевіряла наш інститут. Іван Васильович тоді сказав: «Знакомтесь, это Борис Иванович Мокин, мой молодой проректор, который станет ректором после меня».

Пішов з посади ректора у 1989 році Іван Васильович Кузьмін не тому, що почав гірше працювати, чи щось накоїв, він міг би бути активно-працюючим ректором ще не один рік. Але у часи Горбачовської перебудови, починаючи з другої половини 1988 року в Радянському Союзі було встановлено граничний вік перебування на посаді ректора – 65 років і введена виборність ректора Конференцією трудового колективу вищого навчального закладу. Тож, у лютому 1989 року рішенням міністра Івана Васильовича Кузьміна, якому виповнилось 65 років, було відправлено у відставку і оголошені вибори ректора Вінницького політехнічного інституту. На прохання делегації провідних викладачів інституту у цих виборах наперекір бажанням заступника міністра з вищої освіти та секретаріату Вінницького обкому КПУ взяв участь і я, працюючий у цей час уже протягом двох з половиною років у Києві директором кабінету з вищої освіти Мінвузу УРСР. На виборах у червні 1989 року за мене віддали голоси дві третини членів Конференції трудового колективу, причому, незважаючи навіть на те, що проти мене на цих виборах всупереч своєму ж пророцтву виступив Іван Васильович Кузьмін. Але я не ображаюся на нього за цей виступ, оскільки розумію, що йому хотілось обрання такого ректора, який би робив лише те, що порадить він, а, знаючи мій характер, Іван Васильович розумів, що я керуватиму без його підказок. І керую я без будь-яких підказок після цих виборів нашим навчальним закладом уже 21 рік. Оскільки система призначення ректорів змінювалась за час мого ректорства двічі, то двічі я обирався, а двічі призначався. Зараз я працюю ректором як обраний колективом у 2003 році. Через півтора місяці добігає кінця термін моєї

нинішньої ректорської каденції. І сьогодні мені не соромно дивитись у вічі і вам, хто сидить у цій залі, і усім студентам, і тим викладачам та співробітникам, яких ця зала не спромоглася увібрати.

Адже сьогодні Вінницький національний технічний університет, в якому працюють 53 доктори наук і 60 професорів, більше 300 кандидатів наук та більше 200 доцентів, усі випускні кафедри якого очолюють доктори наук, а загальна кількість викладачів з науковими ступенями і вченими званнями досягає 70% від загальної кількості професорсько-викладацького складу, входить в двадцятку кращих вищих навчальних закладів України за критеріями ЮНЕСКО, він є єдиним від України представником в Міжнародній асоціації винахідницьких організацій і з кожної виставки винаходів, які ця організація проводить в різних містах Європи і США, привозить щороку по кілька медалей. За результатами виступів команд студентів-програмістів у щорічних Всесвітніх університетських змаганнях Вінницький національний технічний університет входить у 50 кращих університетів світу.

Наш університет є єдиним в Україні, що організував свій навчальний процес за північноамериканською університетською системою, яка є більш гнучкою у порівнянні з класичною європейською, оскільки допускає проведення занять як парами так і одногодинними уроками, а навчальний рік лише на останніх двох курсах інженерії організовує за семестрами, а на перших трьох курсах працює за триместровою схемою.

ВНТУ є єдиним в Україні, що надає своїм студентам на перших двох курсах паралельно з теоретичними знаннями ліцензовані робітничі професії, корельовані з майбутніми інженерними, що суттєво прискорює процес дорослішання, знімає проблему проходження студентами практик на виробництві, оскільки професійно-підготовлених студентів будь-яке підприємство на кілька місяців бере на робочі місця з задоволенням, а в разі відрухання з якихось причин колишній наш студент виходить у дорослий світ, маючи робітничу професію, а тому не поповнює лави безробітних.

Завдяки втіленню в життя ідеології магістратури наукового напрямку, як нульового курсу аспірантури, по закінченню якого випускник магістерського курсу має тему досліджень, навик досліджень, наукового керівника, публікації в солідних наукових журналах і магістерську випускню роботу, матеріал якої складає до 40% майбутньої кандидатської, наш університет щороку досягає значень показника ефективності аспірантури на рівні 0,5-0,65 у той час, як середнє значення цього показника в цілому по міністерству щороку не перевищує 0,17-0,20.

При нашому університеті створені і успішно функціонують 5 спеціалізованих вчених рад по захисту кандидатських дисертацій за 12 науковими спеціальностями і по захисту докторських дисертацій за 6 науковими спеціальностями.

Науковці університету мають можливість публікувати результати своїх досліджень в 6 університетських наукових журналах, кожний із яких входить в перелік дозволеної для публікації матеріалів дисертацій Вищою атестаційною комісією України, а наш електронний науковий журнал, що видається трьома мовами, бібліотекою імені Вернадського, яка є центральною науковою бібліотекою держави, визнано кращим в Україні.

Наш університет уже багато років готує інженерні та наукові кадри для багатьох країн Європи, Америки, Азії

Гордість університету – магістри

та Африки, а тому має високий імідж в цих країнах, особливо після виконання нами масштабних освітніх проєктів в консорціумах з багатьма університетами Федеративної Республіки Німеччини, Франції, Італії, Данії, Швеції, Іспанії, Португалії і Великобританії, завдяки чому провідні європейські фірми з задоволенням нам поставляють безкоштовно своє сучасне обладнання для оснащення наших навчальних лабораторій, що дозволяє нашим випускникам працювати як у рідній країні, так і за кордоном на сучасному обладнанні без втрат часу на адаптацію, і, як наслідок, диплом нашого університету сьогодні визнається у більшості країн світу, у тому числі і тих, з якими в Україні ще немає договорів про взаємне визнання інженерних дипломів.

Завдяки впровадженню в життя поряд з ідеологією магістратури, як нульового курсу аспірантури, прогресивної системи заохочення учених наш університет, будучи у 7 разів меншим Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», щороку висуває технічних ідей і отримує на них патентів стільки ж, скільки і НТУУ «КПІ», тобто має ефективність цієї роботи у 7 разів вищу, ніж у нашого політехнічного флагамена. Саме тому до Міжнародної асоціації винахідницьких організацій зі штаб-квартирою у Женеві, членом якої наш університет є уже 16 років, окрім нас, від України і по-сьогодні нікого більше не прийнято.

Зу напрямках університетського життя, не пов'язаних з навчанням та наукою, наш університет теж має здобутки, до яких можна застосувати термін «вперше», або «лише у нас».

Вперше серед університетів України у ВНТУ було створено центр культурології і виховання студентів, який має декілька художніх залів та залів скульптури, меморіальний зал всесвітньовідомого художника Коновалюка, який є нашим земляком, та кілька виставочних залів, в яких кожні два місяці уже багато років підряд виставляють свої твори провідні митці Вінниччини, забезпечуючи цим можливість студентам знайомитись з художніми витворами навіть тих митців, чиї полотна прикрашають сьогодні стіни провідних художніх музеїв світу.

Лише у нас першокурсники на заняттях з практичної культурології долучаються до світу мистецтва, формуючи із себе не пересічного інженера, а технічного інтелігента, не здатного створювати такі машини і технології, які наносять шкоду природі і людині.

Ще за ректорства Івана Васильовича Кузьміна наш університет став єдиним в Україні, що має прекрасний стадіон з рекортановим покриттям бігових доріжок, а з минулого року ми стали ще й єдиним університетом в Україні, що має у своїй структурі льодовий палац, в якому студенти перших чотирьох курсів мають можливість на уроках фізкультури займатись безкоштовно ковзанярським спортом.

Лише наші студенти під керівництвом провідних фахівців за програмою інтеграції навчання з виробництвом виготовляють і встановлюють в аудиторіях склопластикові вікна, сучасні парти і комп'ютерні столи та енергоощадну освітлювальну арматуру, а між корпусами викладають тротуарну плитку, виготовлену ними ж, прекрасні пішохідні доріжки.

Лише у нас до кожної кімнати кожного із 6 гуртожитків, які повністю забезпечують потреби іногородніх студентів в житлі, підключено телефон і лінія Інтернету.

Я міг би продовжувати і продовжувати розповідати про наші здобутки, але програма сьогоднішнього свята настільки насичена, що я не можу собі дозволити забирати на свій виступ ваш дорогий час, тому буду закінчувати. Додам лише, що завдяки усім нашим здобуткам, у 1994 році Вінницький політехнічний інститут було перетворено у Вінницький державний технічний університет, якому у 2003 році президентом України було надано статус національного.

А закінчити свій виступ я хочу словами подяки усім членам нашого десятитисячного колективу – від студента до професора і від прибиральниці до проректора – за самовіддану працю і вклад в розбудову нашого університету, оскільки без вас і вашої ефективної та ініціативної праці ніякий би ректор не зміг розбудувати сучасний конкурентоспроможний університет, який з кожним роком піднімається усе вище по іміджевим сходинкам, залишаючи за своєю спиною університети, яким виповнилося уже набагато більше літ, ніж наших 50.

Я бажаю вам усім міцного здоров'я, особистого щастя, нових наукових ідей і нових здобутків, успіхів у навчанні і створенні сучасних технологій навчання, внесення максимального вкладу в подальшу розбудову нашого університету, а разом із ним і в справу перетворення нашої дорогої України в високотехнологічну, багату, соціально-спрямовану, демократичну державу.

З ювілеєм Вас, шановні студенти і аспіранти, шановні викладачі і науковці, шановні працівники відділів і служб життєзабезпечення університету, шановні гості!

УНІВЕРСИТЕТОМ КЕРУЮТЬ ЙОГО ВИПУСКНИКИ

Перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв'язків та економічної політики
Грабко Володимир Віталійович, доктор технічних наук, професор (випуск-1984)

Проректор з науково-педагогічної роботи по організації навчального процесу та його науково-методичного забезпечення
Романюк Олександр Никифорович, доктор технічних наук, професор (випуск-1980)

Проректор з наук.-пед. роботи по організації виховного процесу, директор ГЦВР
Писклярова Анна Валеріївна, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2005)

Проректор з наук.-пед. роботи по матеріально-технічному забезпеченню навчального та наукового процесів
Ковальчук Василь Іванович, доцент, (випуск-1979)

Проректор з наук.-пед. роботи по інтеграції навчання з виробництвом та міжнародній інтеграції, директор Інституту ІНВ
Мізерний Віктор Миколайович, кандидат технічних наук, професор (випуск-1980)

* * *

Богачук Володимир Васильович, заступник першого проректора – начальник науково-дослідної частини, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1991);

Розводюк Михайло Петрович, заступник першого проректора - директор загальноуніверситетського центру нових навчально-наукових комп'ютерних технологій, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2001);

Паянок Олександр Анатолійович, відповідальний секре-

тар приймальної комісії, кандидат технічних наук, старший викладач (випуск-2005);

Поплавський Анатолій Вацлавич, учений секретар Ученої ради, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1981);

Богачук Юлія Іванівна, начальник планово-фінансового відділу (випуск-1998);

Ляховченко Наталія Володимирівна, начальник відділу кадрів, кандидат педагогічних наук (випуск-1986);

ІНСТИТУТ АВТОМАТИКИ, ЕЛЕКТРОНІКИ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ (ІНАЕКСУ)

Кучерук Володимир Юрійович, заступник директора з наукової роботи, доктор технічних наук, професор (випуск-1991);

Довгалець Сергій Михайлович, декан факультету автоматики та комп'ютерних систем управління (ФАКСУ), кандидат

технічних наук, доцент (випуск-1986);

Заболотна Наталія Іванівна, декан факультету фотоніки, електроніки та лазерної техніки (ФЕЛТ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1988);

ІНСТИТУТ БУДІВНИЦТВА, ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ ТА ГАЗОПОСТАЧАННЯ (ІНБТЕГП)

Очеретний Володимир Петрович, декан факультету будівництва та будівельних матеріалів (ФББМ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1980);

ІНСТИТУТ МАШИНОБУДУВАННЯ ТА ТРАНСПОРТУ (ІНМТ)

Буренніков Юрій Анатолійович, директор, кандидат технічних наук, професор, заслужений працівник освіти України (випуск-1971);

Іскович-Лотоцький Ростислав Дмитрович, заступник ди-

ректора з НР, доктор технічних наук, професор (випуск-1970);

Козлов Леонід Геннадійович, декан факультету технологій автоматизації та комп'ютеризації машинобудування (ФТАКМ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1978);

ІНСТИТУТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ (ІНІТКІ)

Ткаченко Олександр Миколайович, заступник директора з НР, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1982);

Дудатьєв Андрій Веніамінович, декан факультету комп'ютерних систем та мереж (ФКСМ), кандидат технічних наук, доцент

(випуск-1984);

Войтко Вікторія Володимирівна, декан факультету комп'ютерного інтелекту (ФКІ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1996);

ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ ТА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКИ (ІНЕЕМ)

Мокін Олександр Борисович, директор, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2003);

Кухарчук Василь Васильович, заступник директора з НР, доктор технічних наук, професор (випуск-1975);

Мадьяров В'ячеслав Губейович, декан факультету елек-

троенергетики (ФЕЕ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1974);

Видмиш Андрій Андрійович, декан факультету електромеханічних систем, електротранспорту та енергетичного менеджменту (ФЕМЕЕМ), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1990);

ІНСТИТУТ МЕНЕДЖМЕНТУ (ІнМ)

Азарова Анжеліка Олексіївна, заступник директора з НР, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1996);
Ткачук Людмила Миколаївна, декан факультету фінансового та зовнішньоекономічного менеджменту (ФФЗЕМ), кандидат економічних наук, доцент (випуск-1999);
Лесько Олександр Йосипович, декан факультету інформаційного, промислового та спортивного менеджменту (ФІПСМ), кандидат економічних наук, доцент (випуск-1972);

ІНСТИТУТ РАДІОТЕХНІКИ, ЗВ'ЯЗКУ ТА ПРИЛАДОБУДУВАННЯ (ІнРТЗП)

Кичак Василь Мартинович, директор, доктор технічних наук, професор (випуск-1971);
Злепко Сергій Макарович, заступник директора з НР, доктор технічних наук, професор (випуск-1974);
Рудик Вадим Данилович, декан факультету радіотехніки та телекомунікацій (ФРТТК), кандидат технічних наук, доцент (випуск-1970);
Барась Святослав Тадіонович, декан факультету медико-біологічного та електронного приладобудування (ФМБЕП), кандидат технічних наук, доцент, лауреат Державної премії СРСР (випуск-1972);

ЗАВДУВАЧІ КАФЕДР ВНТУ

Автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки (АІВТ) – **Квєтний Роман Наумович**, доктор технічних наук, професор, (випуск-1977);
автомобілів та транспортного менеджменту (АТМ) – **Біліченко Віктор Вікторович**, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1981);
відновлювальної енергетики та транспортних електричних систем і комплексів (ВЕТЕСК) – **Мокін Олександр Борисович**, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2003);
електромеханічних систем автоматизації в промисловості і на транспорті (ЕМСАПТ) – **Грабко Володимир Віталійович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1984);
електроніки (ЕЛ) – **Білінський Йосип Йосипович**, доктор технічних наук, професор, (випуск-1983);
загальної фізики і фотоніки (ЗФФ) – **Павлов Сергій Володимирович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1986);
інженерної і комп'ютерної графіки (ІКГ) – **Корчевський Богдан Болеславович**, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1998);
інтеграції навчання з виробництвом (ІНВ) – **Мізерний Віктор Миколайович**, кандидат технічних наук, професор (випуск-1980);
інформаційного менеджменту (ІМЕН) – **Роїк Олександр Митрофанович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1980);
комп'ютерних систем управління (КСУ) – **Дубовой Володимир Михайлович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1978);
моделювання та моніторингу складних систем (ММСС) – **Мокін Віталій Борисович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1996);
металорізальних верстатів та обладнання автоматизованих виробництв (МРВОАВ) – **Іскович-Лотоцький Ростислав Дмитрович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1970);
метрології та промислової автоматики (МПА) – **Поджаренко Володимир Олександрович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1972);
вищої математики (ВМ) – **Михалевич Володимир Маркусович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1975);
проективання медико-біологічної апаратури (ПМБА) – **Злепко Сергій Макарович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1974);
радіотехніки (РТ) – **Осадчук Олександр Володимирович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1993);
телекомунікаційних систем та телебачення (ТКСТБ) – **Кичак Василь Мартинович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1971);
теоретичної електротехніки та електричних вимірювань (ТЕЕВ) – **Кухарчук Василь Васильович**, доктор технічних наук, професор (випуск-1975);
технології підвищення зносостійкості (ТПЗ) – **Савуляк Валерій Іванович** доктор технічних наук, професор (випуск-1971).

ІНСТИТУТ МАГІСТРАТУРИ, АСПІРАНТУРИ ТА ДОКТОРАНТУРИ

Мокін Віталій Борисович, директор, доктор технічних наук, професор (випуск-1996);
Москвіна Світлана Михайлівна, заступник директора, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1977);
Бевз Світлана Володимирівна, заступник директора, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1996);

ІНСТИТУТ ІНТЕГРАЦІЇ НАВЧАННЯ З ВИРОБНИЦТВОМ

Мізерний Віктор Миколайович, директор, кандидат технічних наук, професор (випуск-1980);
Булига Юрій Володимирович, заступник директора, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1990);
Гороховський Олександр Іванович, директор ЦПК сучасних комп'ютерних технологій, кандидат технічних наук, доцент (випуск -1977);

ЦЕНТР МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ

Осадчук Олександр Володимирович, директор, доктор технічних наук, професор (випуск-1993);
Павлов Сергій Володимирович, заступник директора, доктор технічних наук, професор (випуск-1986);
Яровий Андрій Анатолійович, декан по роботі з іноземними студентами, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2001);

* * *

Яремчук Юрій Євгенович, директор Центру інформаційних технологій та захисту інформації, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1996);
Боцула Мирослав Павлович, директор Центру дистанційної освіти (випуск-1998);
Захарченко Сергій Михайлович, директор Центру інформаційних технологій Microsoft і мережевих технологій CISCO, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1990);
Остра Наталія Вікторівна, директор Центру післядипломної освіти, кандидат технічних наук, доцент (випуск-2002);
Лисенко Геннадій Леонідович, директор ГЦОМЗН, кандидат технічних наук, доцент (випуск-1982).

* * *

PS. Понад дві третини викладачів Вінницького національного технічного університету – це його вихованці. За 15 років, що минули з часу, як Вінницький політехнічний інститут став університетом, науковцями ВНТУ захищено 46 докторських та 354 кандидатських дисертацій.

За ефективністю аспірантури наш університет стабільно утримує перше місце по міністерству освіти і науки. Минулого року ВНТУ мав ефективність аспірантури 64%, а в цілому по міністерству жодного року вона ще не перетнула відмітку 20%.

НАШ ЄВГЕН БОЧКОВ – НАЙКРАЩИЙ З СУА-2010

Переможцем Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Системи управління і автоматики» став четвертокурсник нашого університету Євген Бочков (Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління).

Традиційно щорічно у квітні за наказом Міністерства освіти і науки України в Інституті автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління ВНТУ проводиться заключний етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Системи управління і автоматики», яка була започаткована в нашому університеті у 1999 році та незмінно користується надзвичайною популярністю серед технічних ВНЗ України.

Головною метою олімпіади СУА-2010 є виявлення, відбір та підтримка обдарованих, найталановитіших студентів країни та обмін досвідом серед викладачів ВНЗ України з метою системного вдосконалення навчального процесу.

Цьогоріч вже 11 олімпіаду СУА-2010, яка розпочала роботу 7 квітня, напередодні дня народження ІнаЕКСУ, відкрив перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв'язків та економічної політики ВНТУ, д.т.н., професор Володимир Грабко. На відкритті були присутні представники державного телебачення, обласного радіо та преси. Ввечері того ж дня репортаж про відкриття олімпіади та інтерв'ю з керівництвом організаційного комітету олімпіади й учасниками змагань двічі демонструвався на державному телебаченні, а на ранок прозвучав по обласному радіо.

Нині олімпіада зібрала понад 50 представників 17 провідних ВНЗ України. Це, насамперед, Вінницький національний технічний університет, Національний аерокосмічний університет ім. М.Жуковського, Донбаська державна машинобудівна академія, Національний технічний університет «ХПІ», Харківський національний університет радіоелектроніки, Донецький національний технічний університет, Севастопольський національний технічний університет, Херсонський національний технічний університет, Луцький національний технічний університет, Національний

університет біоресурсів і природокористування України, Житомирський військовий інститут Національного авіаційного університету, Державний університет інформатики та штучного інтелекту, Одеська академія харчових технологій та інші.

Більшість навчальних закладів України відрядили на олімпіаду по три своїх кращих представники.

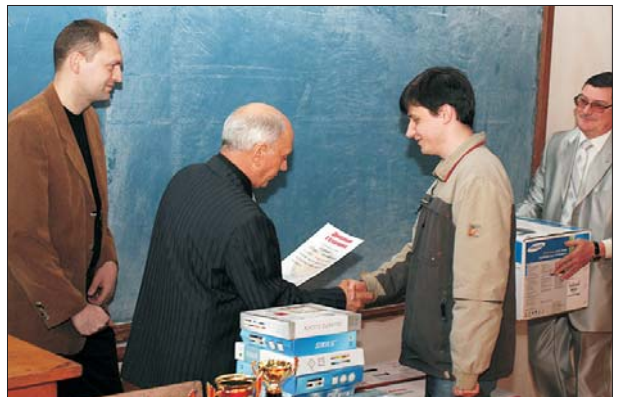
Олімпіада відбувалась в два етапи. Перший – у відповідному ВНЗ, а переможці першого етапу змагались у другому заключному етапі у Вінниці.

У другому етапі проводилося 2 тури – теоретичний і практичний. Для вирішення завдань практичного туру олімпіадцям були надані найкращі комп'ютерні класи ІнаЕКСУ. Тут вирішувались завдання з профільних дисциплін спеціальності «Системи управління і автоматики», серед яких були також завдання, що надали викладачі різних ВНЗ України. Загалом, завдання надавались за такими навчальними дисциплінами: теорія автоматичного управління, теорія інформації та кодування, теорія ймовірності та математичної статистики, програмування та чисельні методи, методи та засоби збору і передачі інформації, теорія цифрових автоматів, комп'ютерне моделювання процесів та систем, мікропроцесорні пристрої та системи, комп'ютерні системи вимірювання та контролю тощо.

Роботи учасників змагань шифрувались кодовими іменами, які автори робіт обирали собі самі. Інформація про коди робіт зберігалась у сейфі в запечатаному конверті за підписами всіх членів журі до остаточного завершення олімпіади. Проміжні результати після кожного туру виставлялись на загал також у зашифрованому вигляді. За положенням про олімпіаду, більше половини членів журі є авторитетними представниками інших ВНЗ України. Всі ці заходи забезпечили проведення абсолютно об'єктивного оцінювання робіт

Мозковий штурм

Диплом I ступеня вручає переможцеві олімпіади Євгену Бочкову директор Інституту АЕКСУ професор Анатолій Васюра

учасників олімпіади.

В командній першості ВНЗ місця розподілились таким чином:

I місце – команда **Вінницького національного технічного університету**;

II місце – команда **Національного аерокосмічного університету ім. М. Жуковського**;

III місце – команда **Донбаської державної машинобудівної академії**.

В особистій першості переможцями олімпіади СУА-2010 стали:

I місце – **Євген Бочков**, Вінницький національний технічний університет,

II місце: – **Олег Кописов**, Національний аерокосмічний університет ім. М. Жуковського;

– **Юрій Наливайко**, Донбаська державна машинобудівна академія,

III місце: – **Віталій Шелест**, Вінницький національний технічний університет;

– **Арсеній Скворцов**, Севастопольський національний технічний університет.

Спонсори олімпіади: група компаній «Техногаз», Вінницька торгово-промислова палата, ІВП «ІнноВінн», ТОВ «НоВа», ТОВ «РІО-Трейд» та інші забезпечили солідний призовий фонд для нагородження переможців олімпіади.

За перше призове місце, окрім диплому I ступеня, переможцю було вручено лазерний принтер. За другі призові місця – дипломи II ступеня та багатofункціональні струменеві пристрої Canon. За треті призові місця – дипломи III ступеня та струменеві принтери Canon. Крім того, найактивніші олімпійці в багатьох номінаціях отримали заохочувальні призи: DVD-програвач, оригінальні Flash-накопичувачі, годинники тощо.

У рамках програми відпочинку олімпійці відвідали художній музей ВНТУ, музей-садибу М.І.Пирогова. Студенти не приховували свого захоплення від багатofункціональної колекції нашого університету.

Майбутні фахівці з систем управління та автоматики чудово провели на Вінниччині свій час та отримали незабутні враження. А олімпіада СУА-2010 вкотре підтвердила високу якість підготовки спеціалістів у технічних ВНЗ України.

Анатолій ВАСЮРА,
директор ІНАЕКСУ, професор,
заслужений працівник освіти України

КІБЕР-КОНКУРС

Два перших, два других і два третіх місця здобули студенти нашого Вінницького національного технічного університету на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт із напрямку «Інформатика, обчислювальна техніка та автоматизація».

На конкурс надійшло 164 роботи, але до участі у змаганнях було допущено 152 роботи з 58 ВНЗ.

Перший етап другого туру цього фахового інтелектуального змагання відбувся ще у лютому. Журі, до складу якого увійшли провідні вчені у

галузі інформаційних технологій з Києва, Одеси, Миколаєва, Тернополя, Вінниці, розглянувши роботи учасників, відібрало 54 кращі роботи (серед них 6 робіт з ВНТУ). Їхніх авторів запросили на підсумкову конференцію, яка проходила 22-24 березня у нашому Вінницькому національному технічному університеті. Серед запрошених – студенти вишів Києва, Харкова, Донецька, Одеси, Запоріжжя, Львова, Дніпропетровська, Тернополя, Сум, Миколаєва, Черкас, Херсона, Дніпродзержинська, Северодонецька, Маріуполя, Краматорська, Кременчука та Вінниці. На конференції автори виголошували доповідь за результатами роботи та у науковій дискусії захищали її.

Студенти нашого університету, котрі нагороджені

Олександр Дуднику Диплом першого ступеня вручає перший проректор Володимир Грабко

ДИПЛОМАМИ I СТУПЕНЯ

– **Олександр Дудник, Ігор Ходжаніязов** (науковий керівник – доктор технічних наук, професор Олексій Азаров) – тема роботи «Статичні похибки багаторозрядних ПФІ з ваговою надлишковістю, що самокалібруються»;

– **Олег Гавенко, Тетяна Стеценко, Сергій Павлишин** (н. к. – кандидат технічних наук, доцент Вікторія Войтко) – «Розробка автоматизованої системи пошуку оптимальних рішень з використання теорії графів»;

ДИПЛОМАМИ II СТУПЕНЯ

– **Артем Зінченко** (н.к. – д.т.н., проф. Володимир Дубовой) – «Інтелектуальна діалогова система керування відеокамерою»;

– **Дмитро Кульомін** (н.к. – д.т.н., проф. Віталій Мокін) «Розробка геоінформаційних систем для підтримки прийняття рішень у разі аварійного забруднення поверхневих вод та повітря»;

ДИПЛОМАМИ III СТУПЕНЯ

– **Олексій Слободиський, Катерина Ратнюк** (н.к. – к.т.н., доцент Юрій Яремчук) – «Дослідження методів вибору параметрів схем цифрового підписування на основі математичного апарату еліптичних кривих»;

– **Олександр Гончарук** (н.к. – к.т.н., доцент Денис Кательніков) – «Моделювання зображення водної поверхні».

АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ НАДАНО СТАТУС НАЦІОНАЛЬНОЇ

Віднині вона іменується – Національна академія педагогічних наук України.

З нагоди цієї значущої події щойно видано книгу, в котрій йдеться про історію і сьогодення цієї вищої галузевої наукової установи.

Ректор нашого університету заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор Борис Мокін – академік НАПН України, член Президії НАПН України.

Утворено Академію педагогічних наук України у 1992 році. Борис Іванович був серед 15 відомих в Україні вчених, які стали засновниками Академії. У цьому віховому виданні Національної академії педагогічних наук України вміщено розповідь про нашого ректора (і про ВНТУ) на 4, 12, 22 і 68 сторінках.

МОЗКОВИЙ ОСЕРЕДОК УНІВЕРСИТЕТУ

Університет – це зібрання розумних людей навколо гарної бібліотеки

(Томас Карлейль, англійський філософ XIX століття.)

Науково-технічна бібліотека створена одночасно з відкриттям загальнотехнічного факультету Київського інституту харчової промисловості. На факультеті тоді працювало 10 викладачів, а на перший курс прийняли 180 студентів. Усі вони стали читачами бібліотеки, котра мала лише одну кімнату в будівлі Вінницького політехнічного технікуму.

Першим бібліотекарем стала Марія Щегоцька. 22 роки Марія Миколаївна присвятила нашій бібліотеці. Вона формувала фонд літератури, який відповідав потребам навчального процесу. Частина книг передала в дар бібліотека КПІ, а також дарували інші бібліотеки і підприємства (насамперед завод «Маяк»), викладачі.

У 1967 році бібліотека переїхала в новозбудований навчальний корпус №2. Згодом у книгозбірні створено відділ обслуговування читачів, до складу якого ввійшов навчальний абонемент і читальний зал.

Фонд швидко зростав, у 1975 році він нараховував 241800 примірників, зокрема підручників – більш 88 тисяч.

За 15 років бібліотека змінила статус – з 1974 року це бібліотека Вінницького політехнічного інституту, тричі переїздила в нові приміщення, зросла як кількісно, так і якісно.

Завідувачем книгозбірні у січні 1973-го призначено Марію Афанасьєву. Ділова, енергійна, грамотний фахівець, віддана бібліотечній справі.

Становлення бібліотеки невід'ємно пов'язане із розширенням ВНЗ, відкриттям нових кафедр, факультетів, підготовки кадрів для зарубіжних країн.

У 1980-му для кращого обслуговування першокурсників запроваджено груповий метод видачі підручників, який застосовується і донині.

70-80 роки – це період становлення бібліотеки, формується штат працівників, багато з яких до цього часу складають ядро колективу (В.І.Федорчук, Т.Є.Прутуляк, Е.І.Бурдигіна, О.В.Гуцол, М.А.Фадєєва, Л.Д.Андерсонік, Н.І.Пакалюк, Г.Д.Павлишина, В.Г.Трапезніков, Т.М.Афанасьєва).

З 1984 до 2004 року НТБ очолювала Галина Чаловська. У час її керівництва створено систематичний каталог, у читальних залах організовано вільний доступ

до фонду, що сприяє кращому обслуговуванню читачів, активізується інформаційно-бібліографічна робота. Виділено окремий каталог видань українською мовою, відкрита нова читальна зала дипломного проектування на 45 місць, розпочато створення електронного каталогу.

Першими новоселами нового навчального корпусу, який постав у 1986-му на території студмістечка, стали книги. Для науково-технічної бібліотеки виділено шість поверхів. Досі бібліотечні відділи були розташовані в різних корпусах, тепер вони сконцентровані в одному приміщенні. Півмільйона примірників були розміщені у новому корпусі. За рахунок збільшення кількості абонементів, читальних залів, книгосховищ змінилася структура бібліотеки. Відкрилися нові відділи – суспільно-політичної та гуманітарної літератури, читальні зали періодики, інформаційних видань та спецвидів літератури. Відкрито нові бібліотечні пункти на 5-ти кафедрах. Щорічно в бібліотеку надходить до 50 тис. примірників. Кількість читачів по єдиному читацькому квитку становила 11500 осіб, книговидача – 573000 примірників. Штат працівників – 22 особи.

СУЧАСНІСТЬ

Після переїзду бібліотеки в нове приміщення відкрилась нова сторінка в її історії. Переважне місце в фонді належить навчальній літературі – підручникам, посібникам, довідковим виданням, універсальним і галузевим енциклопедіям, словникам. За видами документів в фонді представлені книги, брошури, періодичні видання, спеціальні види нормативно-технічної документації, промислові каталоги, патенти, дисертації, автореферати дисертацій.

Загальний фонд книгозбірні ВНТУ нині становить 825372 примірників, наукової літератури – 183566 прим., навчальної – 324105 прим., художньої – 13380 прим., авторефератів – 1082 прим., дисертацій – 949 прим., журналів 162017 прим. У фонді бібліотеки зібрана вітчизняна та зарубіжна література з питань машинобудування, радіотехніки, мікроелектроніки, енергетики, автоматики та комп'ютеризованих систем управління, лазерної техніки, промислового та цивільного будівництва, комп'ю-

терних систем та мереж, автомобілів та автомобільного господарства.

Важливе місце в науковій, навчальній, виховній діяльності займає довідково-інформаційне обслуговування. Бібліотека щомісяця проводить Дні інформації, де можна ознайомитись з новою літературою. Інформаційно-бібліографічний відділ щомісячно готує інформаційні бюлетені «Нові надходження до НТБ» та передає їх на кафедри, а також виставляє на сайті бібліотеки.

Традиційно, до наукових конференцій, що проводились в університеті, бібліотека організовує тематичні виставки.

Інформаційна культура включає в себе засвоєння основ бібліотечно-бібліографічної грамотності, культури читання, орієнтацію в інформаційних ресурсах. Всі ці питання входять в курс лекцій «Основи інформаційної культури», що читаються провідними спеціалістами щорічно для першокурсників.

Культурно-просвітницька робота бібліотеки є складовою частиною виховної роботи університету і здійснюється разом з Центром культурології і виховання студентів, кафедрами, клубом. Активно запроваджуються масові форми роботи з читачами шляхом оформлення книжково-ілюстративних виставок, літературних вернісажів, проведення оглядів, прем'єр книг, літературно-музичних вечорів, конференцій, зустрічей з цікавими співрозмовниками.

Пріоритетним напрямком роботи є популяризація української мови, народознавства, краєзнавства. Розроблено комплекс заходів «Мова моя калинова...», «Славетна плеяда Вінниччини». Щорічно НТБ бере участь в Днях Коцюбинського, Днях Стуса. Багато різноманітних заходів спрямовано на допомогу навчальному процесу. Традицією стало оформлення книжкових виставок «Внесок вчених ВНТУ в науку та виробництво», «Зверніть увагу на ці видання», «Наукові публікації працівників ВНТУ». Всього в бібліотеці щороку оформляється понад 80 виставок.

Читальний зал бібліотеки, 1976 рік

документації.

За рік бібліотека обслуговує понад 10500 користувачів, вони отримують більш 800000 прим.

Сучасний етап розвитку університетської бібліотеки характеризується зміною основних пріоритетів в діяльності – розпочато впровадження комп'ютерних технологій.

Створений сектор автоматизації бібліотеки, згодом реорганізований в інформаційно-обчислювальний центр, який з дня заснування очолює В.Л. Яремчук.

Основним завданням сектору було формування електронного каталогу для автоматизованого пошуку та обслуговування читачів, а також впровадження в НТБ університету нових технологій з автоматизації бібліотечно-бібліографічних процесів, розвитку інформаційних технологій для отримання доступу до віддалених баз даних. Поряд із традиційними картковими каталогами уже 18 років ведеться електронний. Дві бази даних «BIBL» («Книги», «Журнальні статті») представлені в Інтернеті. Об'єм електронного каталогу НТБ постійно поповнюється.

Має бібліотека сайт, де представлені каталоги та картотеки, які складають інформаційний потенціал бібліотеки в мережі Інтернет, інформація про бібліотеку, її структуру, контакти, правила користування, довідково-бібліографічні ресурси, корисні довідки та поради для студентів і викладачів.

Початок третього тисячоліття в історії бібліотеки – це роки організаційних змін, пошуків і впровадження нових форм роботи.

Шість років тому бібліотеку очолила Тетяна Савчук. Вона енергійна, бере активну участь у запровадженні

інноваційних технологій.

Бібліотека активно застосовує нові технології – УФД «Бібліотека», розпочато штрихкодування фонду та підготовка до автоматизованої книговидачі.

Бібліотека сьогодні – не тільки зібрання книг, але й мозковий осередок університету, який перебуває в центрі академічного життя.

Колектив університетської бібліотеки

Сьогодні у структурі бібліотеки 7 відділів: комплектування та обробки літератури, інформаційно-бібліографічний відділ, відділ суспільно-гуманітарних знань, відділ обслуговування навчальною літературою, відділ обслуговування науковою літературою, відділ основного книгозберігання, інформаційно-обчислювальний центр. Систему обслуговування користувачів складають студентські абонементи та читальні зали для студентів молодших і старших курсів, читальний зал та абонемент суспільно-гуманітарних знань, абонемент та читальний зал науково-технічної літератури, читальні зали періодики, спецвідділ нормативно-технічної

Наталія БАНКОВА,
заступник директора
науково-технічної бібліотеки ВНТУ

Абітурієнт-2010

СТУДЕНТСЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ!

Святом зустрічі студентської та шкільної юні стає у нашому університеті традиційний День відкритих дверей, який через значну кількість бажаючих відвідати ВНТУ тривав... декілька днів.

Спершу впродовж лютого-березня День відкритих дверей для своїх майбутніх абітурієнтів проводив кожен із восьми навчально-наукових інститутів. А 27-28 березня випускників шкіл зустрічав весь університет загалом.

Для мене та моїх університетських однокашників подія ця стала ще одним яскравим свідченням і переконливим підтвердженням важливості, популярності, сучасності та суспільної значущості технічних професій.

Досить проїнятися урочистою атмосферою, що панувала цими весняними днями в університеті, вдивитися у зосереджені і захоплені обличчя майбутніх абітурієнтів, одразу ставало зрозумілим: ці юнаки і дівчата, завтрашні випускники загальноосвітніх шкіл, зібралися тут заради омріяного майбутнього – професії інженера.

Як уже стало доброю традицією у підготовці до першої зустрічі абітурієнтів з майбутньою alma-mater активну участь узяв і студентський колектив ВНТУ. Для кожного з нас це була чудова нагода розповісти тим, хто уже за кілька місяців віллється у наше дружнє товариство про те, чим живе наш ВНЗ сьогодні. І невідомо, хто саме отримав більше задоволення: сьогоднішні школярі, що, можливо, уперше в своєму житті переступили поріг вищого навчального закладу, чи ми, ділячись своїм досвідом, знаннями, а подекуди і емоціями, здобутими за час навчання.

Майбутнім абітурієнтам насамперед запропонували ознайомитися з місцем розташування, роботою приймальної комісії. Потому вони побували в університетських комп'ютерних центрах, у музеях Центру культурології і виховання студентів ВНТУ. І звичайно, ми, студенти, детально розповіли про умови навчання, перспективи, що надає наш університет і зокрема обраний ними навчальний інститут. Потрібно зауважити, багато хто з потенційних абітурієнтів-2010, маючи велике бажання влитися до студентської громади ВНТУ, досі остаточно не визначився з своїм майбутнім фахом. Зумисне для таких організували групи, екскурсійна програма яких передбачала відвідування декількох інститутів. Це надало можливість завтрашнім студентам порівняти особливості та, отримавши поради і консультації від своїх старших друзів, остаточно визначитися з якою саме галуззю інженерії пов'яжуть своє життя.

Ми, студенти, запрошуючи абітурієнтів до ВНТУ, розіспали за прошення на День відкритих дверей у понад двісті шкіл Подільського регіону. Приємно, що вони не залишились без уваги. А ті, хто, навчаючись в Головному центрі довузівської підготовки ВНТУ, уже сьогодні можуть відчувати себе якоюсь мірою причетними до такого різнобічного життя студентів нашого університету.

У квітні наш Вінницький національний технічний університет відзначив свій піввіковий ювілей. Серед наших випускників чимало талановитих керівників підприємств, кандидатів і докторів технічних наук. Ректор нашого ВНТУ, академік Борис Іванович Мокін зауважив: «Ювілей – це не тільки поздоровлення. Перш за все це можливість для студентів побачити, ким вони стануть, якщо будуть старанно навчатися. Адже у залі, без сумніву, буде з кого «робити життя».

Сьогодні у ВНТУ «гризуть граніт науки» понад сім тисяч студентів. Нинішній День відкритих дверей засвідчив, що бажаючих отримати путівку у професійне життя саме у Вінницькому національному технічному університеті з кожним роком збільшується.

Тож, ласкаво просимо у студентську спільноту ВНТУ розумних, талановитих і наполегливих. Впевнено йдіть до своєї мети. Приносьте з собою міцні знання та палке бажання пов'язати своє життя з інженерією, і вам неодмінно посміхнеться доля!

Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07, Інститут ЕЕЕМ

Особистість

МЕНЕДЖЕР СВЯТА

Як ти до людей, так і вони до тебе. Це китайське прислів'я зрозуміле усім і може слугувати правилом кожному, без національних обмежень. Так просто слідує цьому правилу у житті Менг Сін, студентка третього курсу Інституту менеджменту.

Менг Сін – лідер китайського земляцтва. Ця привітна дівчина допомагає своїм новоприбулим землякам у навчанні та побуті, як перекладач і як старша подруга. Старанна у навчанні, дисциплінована, активна. Характеристику можна доповнити лише позитивними рисами – організована, доброзичлива, серйозна, життєрадісна.

Мріє працювати за фахом у рідній країні, менеджером у банку, можливо у власній фірмі, розвивати зовнішню економіку Китаю. Дозвілля проводить з друзями: полюбляє прогулянки у парку, романтичні фільми. Для душі пише вірші у прозі про почуття людей. Добре знається і охоче знайомить друзів з китайськими традиціями – розповідає про весілля у китайському стилі, Східний новий рік, організовує чайну церемонію.

Цікавиться українськими народними традиціями, з якими знайомиться не лише на заняттях, а й у подорожах Україною. До смаку Менг Сін солянка й картопля. До вподоби червоний й жовтий кольори, любов і світло. Найбільше любить робити свято для друзів. От і не вір у символіку!

Нелегко дається дівчині вивчення української мови, але вона прагне пізнати душу мови. Вже не один рік вона бере активну участь у святі студентської співдружності, Дні рідної мови, Шевченківських читаннях.

Цього року Менг Сін із земляком і одногрупником Ци Дзе виконували «Заповіт» Т. Шевченка у перекладі на китайську. Щиро вболівали за конкурсантів Луїса Контрераса (ІнаЕКСУ), який виконував «Зацвіла в долині червона калина», та Маккая Джордже Ельдер Памбу (ІнТКІ), який прочитав вірш В.Сосюри «Вона прийшла». Усі разом вітали Лукаша Закар'яш Сафікейя (ІнТКІ) за зайняте 3 місце у конкурсі читців.

Оксана АБРАМЧУК,
доцент кафедри мовознавства

Світлина на фоні символу міста її студентства

Доброчинність

Щомиті у всьому світі в людей будь-якого віку і походження виникає потреба в переливанні крові. Хоча потреба в крові є загальною, доступ до неї тих, хто її потребує, на жаль, загальним не є. Щороку в Україні вмирають тисячі людей, не дочекавшись допомоги – заповітних декількох мілілітрів єдиної рідини на землі, яку неможливо синтезувати.

Ділитися кров'ю не лише благородно, але і дуже корисно. Лікарі давно відзначили: донори не схильні до простуди, майже не хворіють на грип,

рідше страждають від серцево-судинних і онкологічних захворювань. І психіка у них стійкіша, що дуже актуально для нашого часу.

Останні п'ять років у нашому університеті проводиться благодійна акція «День донора». Ось і цього року 25 березня студенти активно відгукнулися допомогти дітям хворим на гемофілію та лейкемію.

135 студентів стали донорами. Особливу активність цього року проявило студентське самоврядування та небайдужі студенти Інститутів: АЕКСУ, БТЕГП, ЕЕЕМ, МТ, РТЗП. Їхні безкорисні вчинки врятовують не одне життя. Щира подяка і низький уклін вам.

Ковальське мистецтво

ДЛЯ ТИХ, ХТО НЕВПИННО ПІДІЙМАЄТЬСЯ ВГОРУ

У Центрі культурології і виховання студентів відкрилась нова виставка

Є художники, які прийшли в мистецтво тому, що вони не могли в ньому не прийти, і залишилися в мистецтві тому, що їм є що сказати людям. В'ячеслав Костянтинович Постернак – один з них.

Творчість В. Постернака різноманітна і багатогранна. Передусім він відомий як майстер художнього кування, в умілих руках якого метал перетворюється у витвір мистецтва, захоплюючи нас розмаїттям форм, витонченістю декору, складністю техніки виконання.

Майбутній художник народився 5 березня 1953 року на нашій Подільській землі у мальовничому селі Іванів Калинівського району. Улюбленою справою почав займатися після закінчення у 1972 році Львівського училища декоративно-прикладного мистецтва ім. І. Труша.

Сьогодні В'ячеслав Постернак, член Національної спілки художників України (з 1989 р.), визнаний майстер ковальського мистецтва. Поєднаний стихією вогню, магією металу і служінню красі, в його уяві народжуються і матеріалізуються по-справжньому унікальні, вишукані і довершені речі. За кожним твором стоїть важка, копітка праця майстра, яка перетворює виплекану ідею на дійсність.

Все, що створено фантазією і руками художника, викликає почуття подиву, захоплення перш за все своїм натхненням. Дивись і не віриш, що із звичайного заліза можна створити ажурні решітки і камінні набори, романтичні підсвічники і легкі, витончені люстри, загадкові дзеркала і дивовижні ліхтарі, граціозні підставки і вази для квітів, богатирські ковани мечі і вишукані меблі.

Серед класичних інтер'єрних речей, зроблених В'ячеславом, ми знаходимо цікаві, сповнені ліризму і гумору, об'ємно-просторові композиції «Хижак», «Медаліст», «Комінник», «Марафон», «Карлсон-птах»...

В'ячеслав Костянтинович не обмежує простір творення, постійно експериментує з формою, фактурою, матеріалом, синтезує його в різних жанрах образотворчого мистецтва (скульптурі, живописі, графіці, декоративно-ужитковому мистецтві).

В обіймах художнього металу кам'яні скульптури «Незаймана Гномушка», «Гном», «Зірочка» вирізняються несподіваністю образів, вишуканим смаком та майстерністю виконання. Привертають увагу дивовижні, чудернацькі гротескові «Піранья», «Рибалка», основним матеріалом яких є каміння, кістка, дерево.

В настроєвих живописних творах художника, оформлених в ковальській, але незвичній манері, розкривається його емоційне, світоглядне, мистецьке зростання.

У пейзажах В'ячеслава немає випадкових куточків природи. Кожна його картина – це узагальнений образ рідної землі, живописна пісня про чарівне Поділля, мальовниче містечко свого дитинства.

Романтичні й водночас філософські роботи художника «Золота осінь», «Зірка коваля», «Автопортрет», «Вітрильник», «Бушанський півень» ваблять глибиною задуму, лаконічністю його вирішення, в них відчувається дух історії, невлітний відгук покоління з минулого і своєрідне послання

для прийдешніх, коли відчуття неможливо схопити словами...

В'ячеслав Постернак репрезентує нам лише елегантну майстерність, вигадку, іронічну гру, залишаючи муки творчості і нелегку працю прихованими в стінах гомінкої кузні і в тиші майстерні. Його твори вільно і невимушено живуть у просторі, вражаючи виразністю силуету, несподіваністю композицій, вишуканим поєднанням матеріалів, блискучим виконанням, дарується тим, хто невпинно піднімається вгору. В'ячеслав Постернак не зупиняється, а з любов'ю в серці прокладає свій власний шлях до творчих вершин.

Тетяна МАРЧУК,
співробітниця відділу літератури та інформації
з питань мистецтва ОУНБ ім.К.А.Тімірязєва

ГАНДБОЛ

У Томашполі відбувся Чемпіонат Вінницької області з гандболу серед чоловічих команд. У змаганнях брали участь 6 команд, котрі представляли Немирівський, Томашпільський, Вінницький райони та обласний центр.

Впродовж багатьох років студентський гандбол на Чемпіонатах області представляє збірна нашого університету під керівництвом тренера – викладача кафедри фізичного виховання Володимира Тихонова.

Команди були розподілені на 2 підгрупи. Змагання проводилися за круговою системою у кожній групі. У перший ігровий день студенти ВНТУ впевнено перемогли команду Томашпільського району з різницею у 6 м'ячів. У другій грі в підгрупі наші хлопці зустрілися зі збіркою командою Федерації гандболу Вінниці (базової команди чоловічої збірної області) і поступилися з різницею 5 м'ячів. Зайнявши 2 місце у підгрупі, збірна ВНТУ в останній день змагань грала у фіналі за 3-4 місце зі збіркою командою Томашполя. Матч видався фінальним. Основний час закінчився з рівним рахунком, далі – додатковий час (два тайми по 5 хв.) і знову рівний рахунок. Після завершення додаткового часу для визначення переможця у матчі була проведена серія семиметрових гандбольних пенальті (по 5 кидків). Воротар нашої команди Костянтин Радченко (ІНАЕКСУ, група О-09) відбив три кидки і наша команда стала призером змагань, а Костянтин був визнаний кращим воротарем турніру.

Кращим бомбардиром команди ВНТУ став Олександр Леонтєв (ІнМТ, гр.1ІМ-08).

Переможцем змагань стала збірна Федерації гандболу Вінниці, яка у фіналі впевнено перемогла команду Вінницького району з різницею 8 м'ячів. 5 місце зайняла команда Томашпільського району, 6 – Немирівського.

Переможці та призери змагань нагороджені грамотами та медалями обласного спортивного управління і НОК України.

За результатами змагань сформована збірна Вінницької області, до складу якої увійшло 4 гравці збірної ВНТУ, які представляли наш регіон на Всеукраїнському турнірі в Чернівцях.

БАСКЕТБОЛ

Відбувся Чемпіонат області з баскетболу серед чоловічих команд. За перемогу змагались 8 команд: ВНТУ, ВДПУ (Інститут фізичного виховання), ВДПУ, ВНАУ, ВНМУ, ВКІ, ВІКОП, ВДТЕІ.

За результатами попереднього чемпіонату команди були розподілені на дві підгрупи. Групу «А» очолила команда ВНТУ (тренер – викладач кафедри фізичного виховання Андрій Дмитрук.). Також до цієї групи потрапили команди ВНМУ, ВДТЕІ, ВКІ. Збірна ВНТУ впевнено перемогла усі команди своєї підгрупи: з перевагою 30 очок – команду ВКІ, команду ВНМУ – з різницею у 27 очок та у третій ігровий день – команду ВДТЕІ з різницею 21 очко.

Виборовши I місце у підгрупі, надалі утворили з командою ВІКОП першу півфінальну пару. Другу півфінальну пару склали команди ВДПУ (ІнФВ) та ВДТЕІ.

Команда ВІКОП повністю складається з гравців дублюючого складу БК «Вінницькі зубри», які виступають у Вищій лізі національного чемпіонату. Півфінальна гра для нашої збірної вдалась дуже напруженою, але перемогу виборолла команда суперників з майже мінімальною перевагою на свою користь у 7 очок. Отож, за результатами півфінальних зустрічей за III місце грали команда нашого університету та команда ВДТЕІ.

Збірна ВНТУ отримала переконливу перемогу у зустрічі і стала бронзовим призером Чемпіонату області. Перемогу у змаганнях здобула команда ВДПУ (ІнФВ), а друге місце відповідно – збірна ВІКОП.

За результатами Чемпіонату сформована

збірна Вінниці, яка представлятиме наше місто на Всеукраїнській баскетбольній студентській лізі. До складу команди увійшли два студенти нашого університету – Олексій Александров (ІНЕЕЕМ, гр. 1ЕСМ-05) та Артем Лапатанов (ІНАЕКСУ, гр. 2АВ-05, капітан збірної ВНТУ).

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС

В університеті триває спартакіада серед збірних команд навчальних інститутів «Молодь і спорт України», присвячена 50-річчю нашого ВНТУ. Відбулась командна Першість з настільного тенісу.

У змаганнях взяли участь 7 навчальних інститутів. Команди складались з трьох представників кожного навчального інституту (2 + 1), які були визначені за результатами внутрішніх змагань. Першість проходила за коловою системою.

У змаганнях серед дівчат брали участь по одній представниці від кожної команди. Перемогу здобула Ірина Федорчук, ІніТКІ. II місце – Анастасія Турлюк, ІНАЕКСУ, III місце – студентка ІНБТЕГП Юлія Западнюк.

Після дівчат у боротьбу вступили представники сильної статі – по два від кожної команди. Хлопці були розподілені на дві підгрупи, де і визначали переможців. У фіналі зустрілися два представники ІНРТЗП. Перемогу у свого товариша по команді та I місце у змаганнях виборов Іван Годонюк, II місце посів Юрій Оцалюк. III місце в представника Інституту машинобудування та транспорту Олександра Вознюка.

Згідно результатів особистих змагань визначилися команди-переможці та призери Спартакіади. I місце виборолла команда ІНРТЗП, II місце у збірної ІНАЕКСУ та III місце посіла збірна команди ІніТКІ.

КОМАНДНА ПЕРЕМОГА ПРОФЕСОРА КУЧЕРУКА Й КМС СЕМЕНОВА

У шаховому клубі нашого університету «Вертикаль» відбулися командні шахові змагання з програми обласної Спартакіади серед педагогічних працівників вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації. Наша команда набрала 6,5 очок з 8-ми і здобула перше місце.

За команду ВНТУ виступали старший викладач, кандидат в майстри Андрій Семенов і доктор технічних наук, професор Володимир Кучерук. Торік наша команда у вирішальному матчі з головним своїм суперником – ВНАУ поступилась їй у підсумку зайняла 2 місце. Нині наші шахісти зіграли впевненіше, були налаштовані взяти реванш, але виграти в сильної команди ВНАУ не пощастило. Матч завершився внічию – 1:1. Всі інші матчі наша команда виграла й у підсумку випередила команду ВНАУ на 0,5 очка. Третє призове місце зайняла команда ВНМУ.

Вагомий внесок у перемогу нашої команди вніс професор Кучерук, який грав на 2-й дошці. Він виграв усі партії на своїй дошці і здобув особисте перше місце.

Андрій Семенов і Володимир Кучерук здобувають для університету шахову перемогу

ІНІТКІ ЗНОВУ ПЕРШИЙ В ШАХАХ

Сім команд взяли участь у студентських змаганнях у рамках Спартакіади Вінницького національного технічного університету.

У складі кожної команди грали двоє юнаків і одна дівчина. Найсильніша команда Інституту ІТКІ (два кандидати в майстри й один першорозрядник) перші три тури грала в неповному складі, але це не перешкодило їй вирватися в лідери. Команда ІНІТКІ вигравши всі шість матчів, набрала 14 очок і здобула перше місце.

Команда ІНАЕКСУ програла своїм головним суперникам ІНІТКІ й ІНЕЕЕМ, але в підсумку вийшла на друге місце, відставши від лідера на півтора очка. Третє місце з 9,5 очками зайняла команда ІНЕЕЕМ.

За команду ІНРТЗП виступав лідер збірної ВНТУ, дворазовий чемпіон області, кандидат у майстри Вадим Трегубов (гр. 2ТСМ-06). Він виграв усі партії і приніс команді 6 очок. На жаль, його товариші по команді виступили слабко і команда ІНРТЗП із сімома очками зайняла лише 5 місце. Останні роки Вадим Трегубов показує високий рівень гри. Торік він виграв усі найвагоміші обласні змагання, став чемпіоном Вінниччини з класичних, швидких шахів та блискавичної гри. Цього року повторив успіх на чемпіонаті області з класики і зі швидких шахів, а також здобув перше місце у відкритому обласному турнірі, присвяченому 66-річчю звільнення Жмеринки.

У командному заліку місця розподілилися так:

- 1 місце – ІНІТКІ, 14 очок;
- 2 місце – ІНАЕКСУ, 12,5 очок;
- 3 місце – ІНЕЕЕМ, 9,5 очок.

Склад команди-переможниці:

- 1 дошка – Олег Биковський, кандидат у майстри;
- 2 дошка – Георгій Галич, км;
- 3 дошка – Світлана Колісніченко, 1 розряд.

По дошках кращі результати показали:

- 1 дошка
- 1 місце – Вадим Трегубов, ІНРТЗП, 6 очок.
- 2 дошка
- 1 місце – Георгій Галич, ІНІТКІ, 6 очок.
- 3 дошка
- 1 місце – Світлана Колісніченко, ІНІТКІ, 6 очок.

Сергій КОРМАНОВСЬКИЙ,
кандидат технічних наук, доцент кафедри ІКГ,
президент Федерації шахів Вінницької області

Світлина автора

Редколегія:

- А. В. Пислярова
(головний редактор)
- І. П. Зянько
(редактор)
- П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
- Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
- Б. І. Мокін
- Т. Б. Буяльська
- О. Н. Романюк
- О. В. Осадчук
- С. В. Павлов
- В. Г. Лисенко
- Т. С. Криклива
- М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Оксани Мензул
Тетяни Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 23.04.2010 р.

Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2010-073.

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59